

Morten Messerschmidts tale ved Folketingets åbningsdebat

Taler

Morten Messerschmidt
Formand for Dansk Folkeparti

Dato

3. oktober 2024

Sted

Folketingets talerstol,
Christiansborg

Omstændigheder

Indlæg i forhandling om redegørelse nr. R 1: Statsministerens redegørelse i henhold til grundlovens § 38.

Tak, formand. Det kan være, at vi her i den ottende time helt har glemt det, men det er jo statsministerens tale fra forleden, vi er her for at drøfte. Derfor vil jeg også gerne lægge for dér.

Jeg synes, der var mange gode ting, som statsministeren berørte – ting, som ligger Dansk Folkeparti på sinde, men alligevel har talen, jo flere gange jeg har læst den igennem, mere og mere fremstået som et monument over det, som er galt med den her regering.

Det er jo fint at ville lave en strukturreform, hvis man vil sikre bedre sundhedsbehandling, men det er, som om det mere handler om struktur, altså decentralisering over for centralisering. Det er også fint, hvis man vil indføre arbejdspligt for ikkevestlige kvinder, men det hørte vi jo allerede om i den første nytårstale, som statsministeren holdt. Og så er der alt det med folk på kanten af samfundet, som jo ville være fint, hvis det var til at tro på. Sidste år hørte vi især om de ældre, og hvad er der sket? Der er primært blevet gennemført nedskæringer. Året forinden var det de psykisk sårbare unge, det handlede om. Hvad er der sket? I bedste fald ingenting.

Så hvad skulle egentlig gøre, at vi skal turde tro på, at der nu vil ske noget? Jeg sidder med et indtryk af, at det er spin, strategi, taktik og ikke nogen vision, og det er ikke særlig tillidsvækkende. Jeg tror, at der, i den verden, vi lever i, er mange danskere, som efterlyser en fast retning for Danmark – noget, man kan føle. Det er derfor, vi ønsker en ny regering; det er derfor, vi ønsker en borgerlig regering, som ikke frygter folket og er i opposition til folket, men som leder og

er af folket.

Jeg kan huske Anders Fogh Rasmussens kontraktspolitik. Man vidste, hvad man fik: en stærkt værdipolitisk retning og et opgør med samarbejdspolitikken og med råd og nævn og smagsdommere. Jeg savner en regering, der på den måde tør favne og være på folkets side og tør regere på andet og mere end Finansministeriets præmisser og meningsmålinger; en regering, som ikke kalder arbejdskraft for en valuta, men ser os som mennesker, som et folk, som væsener i en historisk sammenhæng, som danskere.

Derfor vil jeg have en ny regering, for Danmark er gået i stykker, og vi ser på en række områder, hvordan vores land er ved at gå op i limningen. Vi ser det mellem generationer, hvor pensionister, hvad end de er oppe i årene eller er førtidspensionister, bliver efterladt på perronen, mens dem på arbejdsmarkedet bare drøner derudad og kan få skattelettelser. Vi ser det mellem land og by, hvor skoler lukker, landbetjenten forsvinder, hele bysamfund dør, og tingene bliver mere og mere centraliseret. Og vi ser det mellem udlændinge og danskere, senest og vel sagt mest prægnant af musikeren Isam B, der har fremsat en tese om, at Danmark kan blive islamisk. Den slags mennesker, der går og drømmer om, at Danmark skal være islamisk, skal rejse hjem. De skal ikke være her. Men den her regering har ikke fremsat et eneste væsentligt forslag til stramning af udlændingeloven.

Derfor er der brug for en ny retning, en anden måde at lede på, et opgør med de to mest centrale personer i den her regering, som siden 2001 i vekslende grad har været med til at lede Danmark, nemlig statsministeren og udenrigsministeren. Derfor kommer jeg her i dag med en appel til mine venner i blå blok: Frigør jer fra hr. Lars Løkke Rasmussen.

I kender sikkert alle sammen fabeln om frøen og skorpionen. De laver en aftale om, at frøen skal sejle skorpionen over på den anden side af vandet. Frøen er lidt bange for, at skorpionen vil stikke, men det lover den ikke at gøre. Men midt ude på vandet stikker den alligevel, og mens de begge to drukner, spørger frøen: Hvorfor stak du? Skorpionen svarer: Det er min natur.

Sin natur kan man ikke frigøre sig fra. Offentlighedens første bekendtskab med Lars Løkke Rasmussen kommer i 1982, hvor han snyder Hanne Boel for 30.000 kr. og gør gældende, at han ikke hæfter for noget som helst, fordi han er 17 år

gammel. Så går der 16 år, inden han får sit første politiske embede, nemlig som amtsborgmester i Frederiksborg Amt, hvor han bruger 240.000 kr. på at køre i taxa, og blandt de godt 1.000 bilag, han indleverer, er der knap 600 af dem, som er udfyldt forkert eller mangelfuldt. Efterfølgende er Rigsrevisionen og Justitsministeriet enige om at rette kritik, bl.a. fordi der er et hul i statskassen 150 mio. kr.

Den 27. november 2001 bliver han så indenrigs- og sundhedsminister. Det er der, hvor han får ministeriet til at betale for overnatninger på hoteller i Horsens efter en Paul McCartney-koncert, som han godt nok ikke var inviteret til i sin egenskab af at være minister. Det er også der, hvor TV 2 efterfølgende kan afsløre, at han har fået betalt hele otte hotelbesøg, hvor han hverken har været til tidlige morgenmøder eller sene aftenmøder, ifølge sin ministerkalender. Det er også her, han overnatter under pseudonym på ministeriets regning, fordi det er Venstre, der holder julefest. Rigsrevisionen konkluderer også i den periode, at der er sket en overbetaling til privathospitalerne på nærmest 1 mia. kr., mens hr. Lars Løkke Rasmussen påstod, at det kun – kun – var 100 mio. kr.

Så kommer vi til april 2009, hvor han bliver statsminister. Det er der, hvor han for skatteydernes penge køber en rygekabine til 154.000 kr. Det er også her, hvor han, ifølge journalist Erik Holstein, optræder som total amatør på klimatopmødet og am banging with the hammer, altså er ved at slå med hammeren, formand.

I 2011 bliver han igen formand for Venstre. Det er der, alle bilagssagerne kører, med underbukser, jakkesæt og sko, som partiorganisationen skulle betale. Det er også der, hvor 3GI betaler mere end 1 mio. kr. for rejser, hoteller og limousiner, bl.a. en rejse til Brasilien for hans datter. Venstre betaler i samme periode en tur til Mallorca, både for Lars Løkke Rasmussen, konen og sønnen.

Så kommer hele affæren, da han bliver statsminister igen, med kvotekongerne. Der er 2018, hvor han optræder som bisidder for sin hustru i en privat samtale. I 2018 opstår der igen tvivl om LøkkeFonden, og om man ved donationer kan få statsministeren i tale. Så er der sagen om misbrug af embedsboligen til private møder, julefrokoster og indsamling af penge. Så i 2022, da han er ude af Statsministeriet, kommer hele CIP-affæren. Først er det bare nogle luksuriøse middage, som bliver vekslet til, at han kan tale godt for firmaet i globale magthaveres selskab. Siden hen ved vi, hvordan han agerer internt i den her

regering for at fremme CIP's interesser. Sidste år hørte vi, at han ikke ville offentliggøre sine partiregnskaber, som alle andre partier gør, og ja, det var der, han også stod i spidsen for at afvikle store bededag. Sidste år vildledte han Folketinget i Rasmus Prehn-sagen, og i år har han så afviklet en del af vores ytringsfrihed og bedt OIC og arabiske ambassadører om at være penneførere. Så er der hele regeringsrokaden, hvor man sådan svupper rundt mellem partifolk, venner, og hvad ved jeg, afsluttet med en lille privatflysrejse til Afrika for 1 mio. kr.

Når noget er så indgroet i ens natur, er der ingen tro på, at det kan blive anderledes. Uanset hvilken konstellation I måtte forhandle jer frem til med hr. Lars Løkke Rasmussen, vil det være den her karakter hele vejen igennem. Derfor har jeg altså en appel til mine gode venner i blå blok. Tro nu lidt på jer selv, rank ryggen, og frigør jer fra den person, som i en menneskealder har slæbt dårlige sager bag sig, har bedt skatteyderne om at betale ting, han selv skulle betale for, og har lavet dårlige reformer, som vi i dag skal rydde op efter. Det er ikke det, vi har brug for. Vi har brug for en regering, som danskerne kan være stolte af, som de kan føle sig ledt af, og som de kan se sig som en del af, fuldstændig som det var tilbage for 20 år siden med Anders Fogh Rasmussen. Jeg tror, at selv venstrefløjen her i Folketinget vil medgive, at man kunne være uenig, men at man havde respekt, for man vidste, hvad man fik. Man vidste, at det var uegennyttigt. Man vidste, at en mand som Anders Fogh Rasmussen, dog fra sit udgangspunkt, satte Danmark først. Lars Løkke Rasmussen er alt det modsatte.

Derfor: Lad os nu fremlægge et borgerligt projekt, hvor vi viser, hvad vi kan, hvor vi sætter en ny retning, og hvor vi frigør os fra de ting, som har skabt udfordringerne, vi kommer til at løse. Jeg rækker hånden ud i dag som formand for Dansk Folkeparti. Vi vil gerne et samarbejde. Jeg er sikker på, at der er mere, der forener os, end der deler os. På udenrigspolitikken, hvor venstrefløjen ikke engang vil tage stilling til, hvem de holder med, efter Iran har angrebet Israel, på skolepolitikken, hvor vi gerne vil stive lærerne af og sende uromagerne uden for døren, og på rigtig mange områder kan vi noget sammen, men vi er nødt til at gøre det med en frisk start og kunne love danskerne, at det er en ny begyndelse. Jeg er klar, og jeg håber, at I tager imod den fremstrakte hånd. Tak, formand.

Kilde
ft.dk

Kildetype

Dokumentation på online medie

Tags

Dansk Folkeparti, Debattale, Folketingstale, Politisk tale

Relateret

Aaja Chemnitz' tale ved Folketingets åbningsdebat
3. oktober 2024

Aki-Matilda Høegh-Dams tale ved Folketingets åbningsdebat
3. oktober 2024

Anna Falkenbergs tale ved Folketingets åbningsdebat
3. oktober 2024

Alex Vanopslaghs tale ved Folketingets åbningsdebat
3. oktober 2024

Christian Rabjerg Madsens tale ved Folketingets åbningsdebat
3. oktober 2024

Franciska Rosenkildes tale ved Folketingets åbningsdebat
3. oktober 2024

Inger Støjbergs tale ved Folketingets åbningsdebat
3. oktober 2024

Jan E. Jørgensens tale ved Folketingets åbningsdebat
3. oktober 2024

Mette Frederiksens repliks ved Folketingets åbningsdebat
3. oktober 2024

Martin Lidegaards tale ved Folketingets åbningsdebat
3. oktober 2024

Mona Juuls tale ved Folketingets åbningsdebat
3. oktober 2024

Monika Rubins tale ved Folketingets åbningsdebat
3. oktober 2024

Morten Messerschmidts tale ved Folketingets åbningsdebat
3. oktober 2024

Pelle Dragsteds tale ved Folketingets åbningsdebat
3. oktober 2024

Signe Munks tale ved Folketingets åbningsdebat
3. oktober 2024

Sjúrður Skaales tale ved Folketingets åbningsdebat
3. oktober 2024

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/morten-messerschmidts-tale-ved-folketingets-abningsdebat-2024>